

Vstavljenec dne 16. avgusta 1908.

Intkorporirana 22. aprila 1909 v državi Penns. a sedežem v Conemaugh, Pa.

GLAVNI URADNIK:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, R. P. D. No 1, Conemaugh, Pa.
 Podpredsednik: GEORGE KOS, 524 Broad St., Johnstown, Pa.
 Glavni tajnik: IVAN PAJK, L. Box 228, Conemaugh, Pa.
 Pomočni tajnik: JOSIP SVOBODA, R. F. D. 1, Box 122, Conemaugh
 Blagajnik: FRANK SEGA, L. Box 228, Conemaugh, Pa.
 Pomočni blagajnik: IVAN BREZOVEC, P. O. Box 8, Conemaugh, Pa.

NAZDORNIKI:

JACOB KOCJAN, pred. nadz. odbora, Box 508, Conemaugh, Pa.
 FRANK PERKO, nadzornik, L. Box 101, Conemaugh, Pa.
 ANTON STRAŽIŠAR, nadzornik, Box 411, Conemaugh, Pa.

PODSTVNIKI:

ALOJZIJ BAVDEK, predsednik poroč. odbora, Box 1, Duale, Pa.
 MIHAEL KRIVEC, poročnik, Box 824, Primrose, Cele.
 IVAN GLAVIČ, poročnik, P. O. Box 328, Conemaugh, Pa.

VRHUVNI ZDRAVNIK:

S. E. BRALLIER, Greve St., Conemaugh, Pa.

Cenjena drahka, odmora nih kralniki se ujedno prošeni poštijati
 Šepr načrtnost na blagajnika in nikomar drugemu vse druge dopisje pa
 ne glavnemu tajniku.

V stiskajo da opazijo društveni tajniki pri mesičnih porodičih, ali
 sploh kjeriboli v poročilih glavnega tajnika kakje pomankljivosti, naj se
 te nazadoma naznani na nadz glavnega tajnika, da se v prihodnje popravi

Društvene glasilo je "GLAS NARODA".

OLD SUREHAND.

POTNI ROMAN, SPISAL KAROL MAY.

Poslovenil za "G. N." R. P. L.

(Dalej.)

Ko so izginili daleč na jugovzhodu, zaj, pač da naznani poveljniški, da
 svu napeto čakala prihoda vojakov. Sedaj se je pojavilo na zapadu šest
 jesečev, katerih pot je bila očividno

"Dragonec so," je menil Old Surehand.

"Da," Šepr mu pritrđil. "Poveljniški je postal naprej kot nekako
 strako."

"Previdnejši je, kakor včeraj Vu-
 pa-Umgi, ki je prisel takoj z vso
 te, da bi koga poslal naprej."

"Svoje stvari je gotov, medtem, ko
 poveljniški ne ve, če so Komaniči že tu
 ali ne. Sicer so pa predstraže voja-
 skih običaj."

"Kaj storiva? Ali jezdila tja?"

"Zakaj ne? Saj bi bilo vendar naj-
 hitrejše, če povemo predstraže, da so
 rdečkočeli že odšli. Potem jih jim si
 treba dolgo iskati."

"Res je, vendar bi si pad dovolil
 majhno šalo."

"Kakšno?"

"Ko sem prisel pred Mistake-Ca-
 nonom v vojsko taborišče, me je imel
 poveljniški za novine in tudi takoj z
 mnenjem postopal."

"Osel!"

"Hm! Skoraj ni mogel drugače,
 ker sem se izdal za raziskovalca gro-
 bov."

"Za raziskovalca grobov? Kaj pa
 je to, sir?"

"Natevil sem mu, da raziskujem
 odok prihajajo Indijance, in za uč-
 enjaka so grobovi velike vrednosti."

"A tako! In to vam je verjet?"

"Da."

"Potem je rayao to, kar sem rekel,
 namreč osel!"

"Ze mogoče; toda tudi Parker in
 drugi možje, ki so bili pri njemu, so
 verjeti in se pustili od mene prese-
 piti."

"Neverjetno! Kdor vas pogleda,
 vaš nastop, vsakdo, ki ima le kolikočaj
 možgan v glavi, mora videti, da niste
 kaj dragega, kakor — — —"

"Zapadnjak?" sem ga prekinil.

"Yes sir."

"Takrat sem se potajil, in tudi
 moja oblike je izgledala drugače, ka-
 kor sedaj. Res me je mogel vsakdo
 imeti za greenhorna, kar me je pa-
 le zabavilo, in tudi sedaj bi rad ve-
 del, kakšen obraz napravil poveljniški,
 ko me zagleda tako neprizakovano v
 pustem Llano estacado."

"Torej ga hočete nekoliko poteg-
 nit?"

"Potem hočete k njemu najprej
 brez Apačev?"

"Da."

"Tudi brez menu?"

"Vi greste z menoj."

"Prav tako! Tudi jaz bi rad vedel,
 kaj reče, ko izve, da je dozdevni raz-
 iskovalec grobov Old Shatterhand.
 Neznanško pameten obraz bode nare-
 dil."

Videla sva skozi daljnovid, ča so
 se jeseči razkropili, da na ta način
 pridejo do "sto dreves". To je bilo od
 njih prav pametno, toda nepotrebno,
 seveda, ker niso vedeli, da so se Ko-
 manči že odstranili.

Ko so izginili, je trajalo le deset
 minut, in eden je v diru odjezdil na-

k drugim častnikom, ki so se tudi za-
 krohovali:

"Poglejte tega moža, gospodje!
 Najbrže ga še pozname. Originalen
 človek je in ideje ina, kazor ne kman-
 lu kateri. Seveda niti ne slati, da bi
 ga naša straža morala pravzaprav
 ustreliti. Proti taki neumnosti se tudi
 bogovi zastonj borijo. Počarimo mu-
 torej ono male življenja, kar ga ima.
 Našel je tovarša, ki je najbrže tak
 kavelj, kakor on. Take ljudi lahko
 mirno sprejmeme, ne da bi se nam bi-
 lo treba batiti, da bi vam škodovali."

Zopet se je obrnil k meni in rekel:
 "Da, le ostanita tukaj in naplju se
 vode; vem, da potrebujete mokro-
 te, ker vajini možgani menda tudi ne
 obstojijo iz drugega, kakor vode."

Izpostila sva konje in se vsepla po-
 leg studence. Vzel sem usnjato čašo,
 počasi zaje vodo, pil, ter šele potem
 odgovoril:

"Vodo v glavi? Hm! Ali niste že
 tudi vi pilii, sir?"

"Seveda. Kaj hočete s tem pove-
 dati?"

"Da je bila tudi vam voda potrebu-
 na?"

"In — — — ?"

"Da moram potem takem z ozirom
 na vaše možgane tako sklepati, kakor
 vi prej na moje."

"All thunders! Ali me hočete ža-
 liti?"

"Ne."

"Pa ste vendar izrekli žalitev!"

"Ne vem kdaj! Mislim samo, da
 moram biti napram vam tako uljuden,
 kakor ste vi napram nama."

"Sedaj ga pa imamo! Mož ne ve,
 kaj gorovi. Potepa se okoli in izčea
 grobov in segula kosti. Potem si že
 lahko mislimo, da se na to, kar go-
 vori, ne smemo ozirati."

Da bi svoje besede še bolj podprt,
 je potkal po čelu ter me vprašal:
 "Ali ste našli že mnogo grobov,
 sir?"

"Nitj enega," sem odgovoril.

"Saj sem si mislil, kdor hoče iska-
 ti indijanske grobove, se ne sme po-
 dati v Llano estacado!"

"Llano estacado?" sem vprašal
 navidez presečen.

"Da."

"Kje pa je?"

"Tega ne veste?"

"Vem samo toliko, da je prav ža-
 losna pokrajina."

"O saneta simplicitas! Torej niti
 ne veste, kje ste?"

"V preriji, zraven te lepe vode."

"In kam hočete oditi od tukaj?"

"Tja."

Pokazal sem z roko proti vzhodu.

"Tja? Potem pride vendar v
 Estacado!"

"Kaj — — — ? Kako — — — ?"

"Da, v Estacado!" se je zasmehjal.
 Res?"

"Da. Boga zahvalite, da ste nale-
 teli na nas. Nitj pojma nimate, da se
 nahajate na robu puščave. Če bi je-
 zdili naprej, bi žalostno poginili!"

"Hm! Potem se bodeva moralna
 pa vrnilti."

"Da, to omrate storiti, drugače ju-
 ju požrej jastrebji."

"In najbrže v Llani tudi ne bi na-
 Šla grobov?"

"Takih že ne, kakoršnje iščeta. Ucenjek hočete biti, pa vendar ne ve-
 ste, da je vaše raziskavanje zaston-
 skti trud!"

"Zakaj?"

"Saj ste vendar rekli, da hočete
 kopati staro ostanki, da izveste, od-
 tod prihajajo rdečkočeli?"

"To je res."

"Potem nam morejo koristiti le
 prastari grobovi?"

"Da."

"In vendar jezdite okoli po pre-
 ri, sploh na zapadu, kjer so sicer
 grobovi, toda novi!"

"Hm!" sem zamrmljal.

"Tam morate kopati, kjer so biva-
 li indijanski rodovi, ki so že zdavnaj
 izginili s površja. Ali ni res?"

"Pravzaprav že."

"Potem glejte, da se izgubite s za-
 padu! Grobovi, kakoršnje iščete, niso
 na zapadu, ampak vzhodno od Mis-
 issippija. Dober svet vam dam. Uvi-
 deli morate, da vaša učenost ne more
 biti velika, če vam morajo drugi sve-
 tovati!"

"Well! Potem grem zopet čez
 Mississippi."

"Svetujem vam, da storite tako.
 Tam tudi ni toliko nevarnosti, kakor-
 šnje se tukaj čisto po nepotrebnem
 dovolj."

"Nevarnosti? Meni niso znane!"

"Kaj? Da ne poznate nevarnosti?"

"Kako naj bi izvedel ranje?"

"Indijanci?"

"O, ti mi ne storijo nič!"

"Nič? Kakšna lahkomisljenost!
 Ali boljše kakša nevednost! Mislim,
 da nimate pojma, da so ravno sedaj
 Komaniči izgrebli bojno sekiro. Mo-
 rijo kar povprek, rdečkočelo in
 belece!"

"Mene ne!"

"Zakaj pa ravno vas ne?"

"Ker jim niso nič storili."

(Dalej prihodnjek)

LOTI JERLARNE.

"V neposredni bližini velike, moder-
 ne je kljarni, katera se gradi sedaj v
 Duluth, Minn., in ki bude veljala 20
 milijonov dolarjev je večja množina
 lotov na prodaj."

Kakih 700 delavcev, večinoma Slo-
 vani, je sedaj zapošlenih pri gradnji
 imenovane velike tovarne in čim se
 vreme izboljša, se bode število de-
 lavcev še povečalo.

Lot, takij za stanovanjske hiše, se
 prodaja po \$150 naprej, taki za tr-
 govino pa do \$700, in sicer pri la-
 kem plačevanju. Ako hočete denar
 dobro izložiti (kakor n. pr. v Gary,
 Ind.), ali nabaviti si hišo blizu to-
 vej tovarne, je sedaj najboljši čas za
 nabavo lotov.

Cuvajte se nekaterih brezvestnih
 agentov, kateri prodajajo jeklarniške
 lote v Wisconsinu, kakih pet milj de-
 lev na tukaj.

Za podrobnejšo pišite na
 ALFRED W. KUEHNOW,
 403-4 Columbia Bldg., Duluth, Minn.

IZDELovanje harmonik.

JOHN WEIS,

233 Hopkins St., Brooklyn, N. Y.,
 izdeluje najboljše in glasne harmonike
 po starokrajskem načinu in ob-
 enem tudi sprejema harmonike v po-
 pravilo.

Na razpolago imam nove in stare
 harmonike.

ZAHVALA.

NEWYORKSKIM rojak